

Ο Λόγος σαρξ εγένετο: Η πληρότητα της ύπαρξης

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=86052>]

Λοιπόν δεν σας φανέρωσα αυτά τα μυστήρια για να αποδείξω ότι ο άνθρωπος μπορεί να γεννήσει τον Χριστό κατά τον ίδιο τρόπο που τον γέννησε η Παναγία, αλλά για να φανερωθεί η υπεράπειρη και γνήσια αγάπη του σ' εμάς και ότι αν το θέλουμε όλοι μπορούμε να γίνουμε μητέρα και αδελφοί του κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, καθώς και ο ίδιος το διακηρύττει: **«Μητέρα μου και αδελφοί μου είναι αυτοί που ακούνε τον λόγο του Θεού και τον εκτελούν» (Λουκ. 8:21)**. Έτσι θα γίνουμε ίσοι με τους μαθητές και αποστόλους του, όχι κατά την αξία, ούτε κατά τις περιοδείες και τους κόπους που υπέφεραν, αλλά κατά τη χάρη του Θεού και τη δωρεά την οποία εξέχεε σ' όλους που τον πίστευαν και τον ακολουθούσαν, χωρίς να στραφούν ποτέ πίσω.

Πηγή: wikipedia/commons

Είδες πως όλους εκείνους που ακούνε και πράττουν το λόγο του τούς ανύψωσε στην αξία της μητέρας του και τους αποκαλεί αδελφούς και συγγενείς του; Όμως μόνο εκείνη υπήρξε η κυρίως μητέρα του, επειδή όπως ανέφερα τον γέννησε ανερμηνεύτως και χωρίς άνδρα, ενώ όλοι οι άγιοι τον συλλαμβάνουν και τον κατέχουν κατά χάριν και δωρεάν. Και από μεν την άμωμη μητέρα του δανείστηκε την παναμώμητη σάρκα του και σε αντάλλαγμα της δώρισε την θεότητα - ω τι παράξενη και ασυνήθιστη συναλλαγή - ενώ από τους αγίους δεν παίρνει σάρκα, αλλά αντίθετα αυτός τους μεταδίδει τη θεωμένη σάρκα του. Ας εξετάσουμε λοιπόν το βάθος αυτού του μυστηρίου.

Η χάρη του Πνεύματος στον Χριστό, δηλαδή το πυρ της θεότητος, προέρχεται από τη θεία του φύση και ουσία. Όμως το σώμα του δεν έχει την ίδια προέλευση, αλλά προέρχεται από την πάναγνη και αγία σάρκα της Θεοτόκου, την οποία προσέλαβε κατά το ιερό λόγο: «ο Λόγος έγινε σάρκα» (Ιω. 1:14). **Έκτοτε ο Υιός του Θεού και της αχράντου Παρθένου μεταδίδει στους αγίους, από μεν τη φύση και την ουσία του συναϊδίου Πατρός του τη χάρη του Πνεύματος, δηλαδή τη θεότητα, καθώς και μέσω του προφήτη λέγει: «Θα συμβεί τούτο κατά τις έσχατες ημέρες, θα εκχύσω από το Πνεύμα μου σε κάθε άνθρωπο» (Ιωήλ 3:1), εννοώντας κάθε πιστό, από δε τη φύση και ουσία εκείνης που κυρίως και αληθώς τον γέννησε με τη σάρκα, την οποία έλαβε από αυτή.**

Και όπως από την πληρότητά του λάβαμε όλοι εμείς, έτσι ακριβώς μεταλαμβάνουμε από την άμωμη σάρκα της Παναγίας μητέρας του, την οποία και εκείνος προσέλαβε και όπως έγινε υιός και Θεός της ο Χριστός και Θεός μας γενόμενος και αδελφός μας, έτσι ακριβώς και εμείς, ω τι ανέκφραστη φιλανθρωπία, γινόμαστε υιοί της Θεοτόκου μητέρας του και αδελφοί του Χριστού, επειδή χάρη στον υπεράμωμο και υπεράγνωστο γάμο που τελέστηκε μ' αυτήν και σ' αυτήν γεννήθηκε ο Υιός του Θεού και απ' αυτόν πάλι όλοι οι άγιοι. Πράγματι, όπως από τη συνουσία και τη σπορά του Αδάμ πρώτη η Εύα γέννησε και από εκείνη και μέσω εκείνης γεννήθηκαν όλοι οι άνθρωποι, έτσι και η Θεοτόκος, αφού δέχτηκε αντί σποράς τον Λόγο του Θεού συνέλαβε και γέννησε μόνο τον προ αιώνων μονογενή του Πατρός και μετέπειτα σαρκωθέντα δικό της μονογενή. **Και μολονότι η ίδια έπαψε να συλλαμβάνει και να γεννά, ο Υιός της γέννησε και γεννά καθημερινά όσους πιστεύουν σ' αυτόν και τηρούν τις άγιες εντολές του.** Ασφαλώς έπρεπε η πνευματική μας αναγέννηση και ανάπλαση να γίνει δια του ανδρός, δηλαδή του δευτέρου Αδάμ και Θεού, επειδή η γέννησή μας στη φθορά έγινε δια της γυναικός Εύας.

Και πρόσεχε την ακρίβεια του λόγου: **ανδρός θνητού και φθαρτού η σπορά φθαρτούς υιούς και θνητούς δια γυναικός γέννησε και γεννά, αθανάτου και άφθαρτου Θεού ο αθάνατος και άφθαρτος Λόγος αθάνατα και άφθαρτα τέκνα γέννησε και διαρκώς γεννά, αφού πρώτα αυτός γεννήθηκε από την Παρθένο εν αγίω Πνεύματι βεβαίως.**

Γι' αυτό λοιπόν είναι δέσποινα και βασίλισσα και κυρία και μητέρα όλων των αγίων η μητέρα του Θεού, ενώ όλοι οι άγιοι είναι και δούλοι της αφού είναι μητέρα του Θεού και παιδιά της αφού μεταλαμβάνουν από την πανάχραντη σάρκα του Υιού της. Πιστός ο λόγος: η σάρκα του Υιού της είναι σάρκα της Θεοτόκου. Μεταλαμβάνοντας και εμείς απ' αυτήν τη θεωμένη σάρκα του Κυρίου, ομολογούμε και πιστεύουμε ότι μεταλαμβάνουμε ζωή αιώνια, εκτός αν αναξίως και εις κατάκριμα μεταλαμβάνουμε.

Πράγματι όλοι οι άγιοι είναι συγγενείς προς την Παναγία μητέρα του Θεού κατά τρεις τρόπους: Πρώτον επειδή προέρχονται από τον ίδιο πηλό μ' αυτήν και την ίδια πνοή, δηλαδή τη ψυχή. Δεύτερον επειδή έχουν κοινωνία και μετουσία με αυτήν διά της προσλήψεως της σαρκός της από τον Χριστό. Και τρίτον επειδή, λόγω της εν Πνεύματι αγιωσύνης που ενυπάρχει σε αυτούς, καθένας συλλαμβάνει εντός του και κατέχει τον Θεό των όλων, όπως ακριβώς και εκείνη τον είχε εντός της. Διότι αν και τον γέννησε σωματικώς, όμως πάντοτε τον είχε όλον και πνευματικώς μέσα της και εξακολουθεί να τον έχει και τώρα και πάντοτε αχώριστον από αυτήν. **Σ' αυτόν πρέπει η δόξα και το κράτος στους αιώνες. Αμήν.**

(Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου: Βίβλος των Ηθικών Λόγος Α΄. Κεφάλαιο γ΄: Περί της του Λόγου Σαρκώσεως και κατά τίνα τρόπον δι' υμάς εσαρκώθη. Έκδοση Ι. Μονής Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, Κάλαμος Αττικής)